

Úr útvarpserindi.
Um drukknun séra Guðmundar í Arnarbæli.

1 blað qto. Upphaf og endi vantar.

Vidbætur: 13.

Ur útravseyndi um drukkum sára Emturunda
i Arnarbæli.

Árið áður en þessi sorglegi atvika varð og um lítil leysi vetrar, var svo við, þó er
sára Emtur. Einarsson var að heimsom og þó á einbættisfæd i söðnum sínum, að heimilis
fólkið i Arnarbæli sat inni við, en yngri börnun voru að leikjum úti á, að fólkið
allt, sem inni var, heyrir að kirkjukulstunum er kringt hátt og hveit. Fólkið
brá nið og við þetta og þröfastsfrúnni svo, að hún segir: „Hvað er þetta? Eru ni
börnin vörðiloga farin að hamast i kirkjukulstunum?“ Og við Ólafson
sinn, sem viðstaddur var, segir frúnni: „Blessaður fædur, Óli minn, og gættu
að, hvað nú er að vera i kirkjunni og biddi börnin að hetta þessu“. Ólafur
hljóp út og kom að kirkjudyrumum hávöðstun og sagan maun sá hann
þar nálögf. Börnin höfdu elki kerid þangað, því þau höfdu verið að leikjum
sínum lengst úti á tíni. Þó Ólafur síðan þangað sem hann átti von á að
kirkjudyrumum væri geyndur og var hann á sínum vörðiloga stæd. — Að
þessu atvika þó Ólafur inn þangað sem fólkið var og sagði þó frá þó,
hvers hann hefði orðið ástýnja á ferð sinni út að kirkjudyrumum og um
kirkjudyrumum. Heimilisfólkið þó nú að reyna að gera sér grein fyrir hverju
þetta satti, en eftir litla stund er kirkjukulstunum kringt i annað sinn,
jafn hveit og stæd sem i hild fyrsta stæd, og segir frá þessum, að allum þeim
er inni voru og heyrdu kringingarnar, hafi brugðid nið og Ólafi svo, að hann hafi
fótinn upp og alla seti hljóða. Hafi þetta síðan lejið i þagnargildi, um atvika þá
varð 28. febrúar árið eftir, er nú var frá stýrt.

Þá má og gæta þess, að nokkur áður en sára Emtur. drukkumadi, sótti hann um Vafusfjörð.
Var þá svo við, áður en afráðid var að nokkur maður vissi hvort hann fægi
það brand, hafi sára Emtur undur sátt við konu sína og annað heimilisfólk: „Elki
þú og Vafusfjörð! Hjúgumun að óeigi að vera börnin hér syðra, og semiloga nálögf
þú elki þú. Þetta varð og; en enginn veit i hverju þessi grunur hans var byggdur
við fráfall þessara manna, sára Emtur undur þröfasts Einarssonar, eius